

ZIMA 2016

OBLASTNÍK

SKAUTSKÝ
ŽIVOT

OBLASTNÉ
ZHROMAŽDENIE

NA SLOVÍČKO

ŽLTÝ BICYKEL

ŠIKOVNÁ
VAREŠKA

VIANOČNÉ
PERNÍČKY

Obsah

OBLASTNÉ ZHROMAŽDENIE | 3

12 | AKTIVITY DO KLUBOVNE

NÔŽ - PRIATEĽ SKAUTA | 13

14 | TIP NA VÝLET

RUDOLFOVO OKIENKO | 15

16 | ŽLTÉ BYCIKLE - DJ

VIANOČNÉ PERNÍČKY | 18

19 | VIANOCE

NEPREHLIADNITE | 20

Stĺpček šéfredaktora

AHOJTE SKAUTSKÍ PRIATELIA!

Nový skautský rok je v plnom prúde a hoci vonku už nie je príjemné letné počasie, ale ako sa hovorí, niečo sa končí, niečo sa začína, a tak opäť prichádza čas družinoviek v klubovni, výletov, lyžovačiek či sánkovačiek.

Zimné číslo so sebou prináša aktuality z diania v našej oblasti, o tom čo už bolo a čo nás naopak ešte len čaká. Nájdete tu aj zaujímavé námety na aktivity v rôznych rubrikách, či už do klubovne alebo aj na predvianočné obdobie doma.

Neostáva nič iné ako zaželať Vám na záver v mene tímu Oblastníka krásne prežitie adventu a samotných vianoc v rodinnej pohode. Tešme sa z týchto vzácných okamihov a snažme sa načerpať čo najviac. Stretneme sa spolu opäť už v novom roku.

Disko, Pali a Yan

Skautský život

OBLASTNÉ ZHROMAŽDENIE

Taký väčší deň v histórii VSO. Konalo sa 7. oblastné zhromaždenie, kde zasadli hlavy oddielové, zborové aj tie najvyššie - oblastné. Pre mňa osobne to bolo prvé oblastné zhromaždenie, preto som šla s takým malým očakávaním, o čom budeme debatovať a ako to bude prebiehať. A veru, dobre bolo.

Celé to podľa mňa prebehlo v celkom fajn čase. Programovo sa najprv hodnotilo a potom plánovalo. Za posledné 3 roky som niekedy viac a niekedy menej videla do činnosti oblastnej rady a nemám čo vytknúť. Neboli to suché roky, robili sa nové veci, projekty, oblastná rada sa v rámci svojich možností zaujímala o zbory, oddiely, konali sa oblastné akcie. Preto sme aj rýchlo a skoro bez slov zhodnotili.

V pohľade na najbližšie 3 roky vidieť opäť nejaké oblastné akcie, už čoskoro odovzdávanie Betlehemskeho svetla aj na Ukrajine, Jurajská skautská kvapka krvi alebo iné akcie aj pre malé aj veľké deti. Oblasť by opäť chcela podporiť malé projekty finančnou podporou. V ponuke budú aj rôznorodé kurzy, kde ide hlavne o túžbu nás členov, zorganizovať to potom nie je až taký problém. A to asi aj tak vo všeobecnosti. Ak niečo máte, túžbu či problém, ozvite sa oblastnej rade, ktorá rada pomôže.

Nastala hodina H. Volila sa nová oblastná rada. V prvom rade sa odsúhlasilo 7 členov oblastnej rady - najmä z praktických dôvodov. No a potom sme už tlieskali novej oblastnej rade. Mišo Rabatin ako oblastný vodca, Číňan ako zástupca, Pončo

ako ekonóm, Delissa ako inštruktorka, Vločka ako člen oblastnej rady pre rozvoj, Viva ako člen oblastnej rady. A áno, správne. Siedme miesto zatiaľ voľné. Podmienky pre toto miesto: chlapec s menom Mišo, dievča meno ľubovoľné. Nič viac. ;)

Na úplný záver sa ešte oceňovalo. Ocenenia dostali skauti, ktorí podľa mňa majú skauting tak hlboko v srdci, že šli a robili aj vtedy, keď to bolo zakázané alebo neboli podmienky také, aké máme my dnes. A tak tlieskam a ďakujem(e).

A to už bolo vše. Zbalili sme rezne a šli. Oproti ďalším 3 rokom

Nezábudka

Oblastný vodca - MICHAL RABATIN

Zástupca - MICHAL NOVÁK (ČÍŇAN)

Ekonóm - MICHAL MACÁK (PONČO)

Inštruktorka - ADELA TKÁČOVÁ (DELISSA)

Člen oblastnej rady - VIERA VEREŠPEJOVÁ (VIVA)

Rozvoj oblasti - GABRIELA LOPUCHOVSKÁ (VLOČKA)

Z POHLADU NEDELEGÁTA

Deň po výročnom oblastnom zhromaždení som sa stretol s jedným bratom z Považia. Keď sme sa rozprávali o celkovej situácii v našej organizácii, aj ako to „fachčí“ u nás v regióne, povedal mi: - Východoslovenská oblasť je „štát v štáte“. Keď som sa nad tým zamyslel, povedal pravdu.

Východoslovenská oblasť je naozaj „biela vrana“. Od svojho vzniku pracuje štandardne, plní si úlohy vyplývajúce z Organizačného poriadku Slovenského skautingu, je v rámci svojich možností iniciatívna a stabilne sa udržuje v kvalite skautských oblastí na Slovensku na popredných priečkach. Určite je čo zlepšovať, určite aj naša oblastná rada sa borí s problémami, nie všetko ide ľahko. Ale, snaží sa ich riešiť a posúvať funkčnosť oblasti vpred. Tu treba poznamenať aj to, že naša oblasť doteraz mala na oblastných činníkov šťastie. Delegáti oblastných zhromaždení dokázali väčšinou vybrať také osobnosti, pre ktorých napredovanie oblastí malo prioritu. Na Slovensku funkčných skautských oblastí je minimum. Veľká časť z nich len „prežíva“, sú viac-menej formálne a časť z nich nefunguje vôbec. V tomto prípade sme naozaj „štát v štáte“.

Koncom novembra sme mali výročné oblastné zhromaždenie. Bilancovali sme uplynulé trojročné volebné obdobie. Oblastná rada v minulom období aj vďaka ústretovosti našich zborov a oddielov sa mohla čím pochváliť. Či už to bolo kvalitné vzdelávanie radcov, či kurzy voľných modulov, alebo stabilitu a nárast členskej základne a nových oddielov. Dobré výsledky boli vo finančnej a hospodárskej oblasti.

Oblasť splatila pôžičky a o čosi rozšírila aj svoj majetok. V kladoch, ktoré naša oblasť dosiahla by sme mohli ďalej pokračovať. Sme jediní na Slovensku, ktorí ako oblasť vlastnime nehnuteľnosť – skautské stredisko Kanné. Sami sme si ho (pomocou pôžičiek) zaplatili aj dobudovali. Len pripomínam, keď sme Kanné kúpili, bola to neobývatel'ná drevenica. Tou druhou je práve vydávanie oblastného časopisu.

Tieto výsledky síce potešia, ale nie sú najdôležitejšie. Dôležitejšie je to, čo sa síce nedá „nahmatať“, ale čo v našej oblasti naozaj existuje – skautský duch. A v čom sa na oblastnej úrovni prejavuje?

- Že naše zbory a oddiely k Východoslovenskej oblasti pociťujú svoju príslušnosť. Nie je to iba tým, že na rukáve nosia oblastnú nášivku. Na zhromaždení ma milo prekvapila účasť delegátov. Chýbali iba traja delegáti, z nich jeden určite pre nemoc. To dokazuje, že naša oblasť nie je iba formálnou organizačnou jednotkou v štruktúre Slovenského skautingu.

- Že činníci z jednotlivých zborov a oddielov v oblasti sa navzájom poznajú, komunikujú, dokážu si vymieňať skúsenosti, navzájom si pomáhať a spolupracovať.

- Že oblastní činníci sa snažia udržiavať so zbormi a oddielmi stály kontakt, zaujímajú sa o ich problémy a potreby a podľa možnosti sa snažia pomáhať.

- Že mnohé zbory a oddiely sa „nehrajú iba na svojom piesočku“. Sú schopní ostatným pomáhať, organizovať otvorené akcie pre celú oblasť, poskytnúť špecializované kurzy a akcie (napr. vodácke), či poskytnúť svoje ľudské aj materiálne kapacity pre zabezpečenie oblastných podujatí.

- Nakoniec aj to, že v rámci oblasti sme sa začali zaujímať o starších skautov a skautky, ktorí pri obnovení a rozbiehaní skautingu urobili kus poctivej práce a dnes, keď už z objektívnych príčin nie sú aktívni, zostali zabudnutí a ani to v rámci Slovenska nie je samozrejmosťou.

Pravdaže, nie všetko sa mi na oblastnom zhromaždení páčilo. Nepáčila sa mi „spokojnosť“ delegátov. Občas nejaká kritika „padla“. Ale nič závažné, čo by sa nedalo riešiť. Požiadavky delegátov na členov oblastnej rady minimálne. Netvrdím, že na oblastnom zhromaždení by sme sa mali hádať a mlátiť. Ale aj prílišné uspokojenie škodí. Na mnohé problémy má ten alebo onen odlišný názor. Niektorý môže mať aj požiadavku, ktorá nie je štandardná. Ale mlčí. Do členov oblastnej rady treba „zdravo“ rýpať. Aby o danom probléme, potrebe či požiadavke vedeli a mohli ju riešiť. Môže sa stať že riešenie bude nad rámec právomoci oblasti. Ale komunikovať, diskutovať aj o týchto veciach je potrebné. Posunie nás to niečo vpred.

Čo na záver. Máme novú oblastnú radu. Nie úplne, časť z jej členov si odkrúti druhé volebné obdobie a tým zabezpečí aj kontinuitu a trendy oblastnej rady. Máme tam aj „oblastných nováčikov“. A to je vysoko pozitívne. Je potrebné vychovávať si svojich nástupcov. Prajem oblastnej rade, aj celej oblasti, nech sa jej naďalej darí. A v dobrom slova zmysle nech je aj naďalej „štát v štáte“.

PÄŤ MÚCH JEDNOU RANOU

ALEBO AKO SME ZAHÁJILI NOVÝ SKAUTSKÝ ROK

Tohtoročný skautský výlet 126. zboru prof. Hlaváča Hermanovce, konkrétne 1. oddiel kvapky sa uskutočnil 17.9.2016. Skladal sa z niekoľkých častí: Jasov, Medzev, Krásna hôrka, Betliar a Rožňava. Zabili sme až 5 múch jednou ranou. Ale ako začala naša cesta?

Skauti bývajúci v Hermanovciach si nastavili svoje budíky tak, aby ráno všetci vyrazili autobusom do Košíc, kde vyzdvihli ďalších svojich 5 kusov skautiek, ktoré sa sem priviezli vlakom z Michaloviec. Keď bola naša zostava kompletná a autobus celkom naplnený, našou prvou zastávkou sa stal Jasov, kde sme mali prehliadku jasovským premonštrátskym kláštorom s kostolom svätého Jána Krstiteľa. Odtiaľ sme sa presunuli do Medzeva do Kostola narodenia

Panny Márie. Mali sme možnosť vystúpiť do veže, odkiaľ sa nám naskytl krásny výhľad na Medzev. Potom sme navštívili miestnu faru, kde sme si oddýchli a bol nám ponúknutý teplý čajik.

Zohriati a plní novej energie sme sa vydali ku Krásnej hôrke. Keďže bola zatvorená, poprechádzali sme sa po jej okolí a neskôr sme upršané počasie využili na rozhovory s kamarátmi pod prístreškami.

Betliar - naša ďalšia, už posledná zastávka. Tu vznikla druhá z našich spoločných fotiek. Poprechádzali sme sa záhradami a zahájili sme skautský rok 2016/2017. Vkročili sme doňho s úsmevmi na tvárach a presunuli sa do Rožňavy. Tu sa každý vybral tam, kam ho nohy zaviedli. Ja som bola v skupinke, ktorá si našla

pizzériu, kde si všetci jej členovia naplnili hladné brušká do prasknutia. Potom sme sa prechádzali po rožňavskom námestí a objavovali jeho krásy (to že sme plašili holuby, nemusí nikto vedieť). Keď vypršal čas nášho „rozchodu“, vrátili sme sa späť do autobusu, pretože náš výlet sa chýlil ku koncu. Cestu do Hermanoviec sme si krátili rôznymi hrami, tentokrát zožali úspech hry Kontakt a Dobble. Samozrejme autobusové momentky spiacich kamarátov a selfie na pamiatku nesmeli chýbať.

Po príchode do Hermanoviec sme sa pomodlili pri hrobe prof. Hlaváča, rozlúčili sa a plní ďalších skvelých zážitkov sa pobrali domov. Tešíme sa na ďalšie akcie! :)

ČESTNÝ ODDIEL VÝCHODOSLOVENSKEJ OBLASTI

Skauting v našom Východoslovenskom regióne existuje už viac ako 100 rokov. Počas tohto obdobia bola jeho činnosť trikrát zakázaná a následne znova obnovená. Zásluhou stoviek činovníkov, ktorí s nadšením a obetavosťou skautské hnutie znova oživilí a venovali mu svoj voľný čas a životný elán na jeho rozvoj. Mnohí z nich v našom hnutí aktívne, vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav, už nepracujú. Aj napriek tomu, že súčasné skautské generácie im majú byť za čo vďačné, pomaly upadajú do zabudnutia.

Východoslovenská oblasť Slovenského skautingu v snahe aspoň čiastočne morálne oceniť zaslúžilých oldskautov a oldskautky zriaďuje Čestný oddiel Východoslovenskej oblasti ako výraz poďakovania za ich prácu odvedenú pre skautské hnutie.

Čestný oddiel skautov a skautiek Východoslovenskej oblasti Slovenského skautingu je osobitnou organizačnou jednotkou oblasti. Členstvo v oddiele je čestné, nezávislé od registrácie v konkrétnom zbere. Členovia oddielu sú rozdelení do družín (napr. podľa územného členenia) alebo podľa kritérií dohodnutými členmi oddielu. Sú to skauti a skautky, ktorí dosiahli fyzický vek 40 rokov a viac ako 10 rokov sa podieľali na činnosti a rozvoji skautského hnutia na Slovensku, či vo Východoslovenskom regióne. Návrh na členstvo v Čestnom oddiele VSO SLSK môže oblastnej rade podávať ktorákoľvek organizačná zložka Slovenského skautingu alebo aj jednotlivci príslušní podľa Stanov do Východoslovenskej oblasti.

Dňa 17. septembra 2016 na ranči

Kulhovcov v Hudcovciach sa uskutočnilo stretnutie dospelých činovníčok a činovníkov zemplínskeho regiónu. Pri tejto príležitosti, počas príjemného posedenia boli za členov Čestného oddielu Východoslovenskej skautskej oblasti menovaní prví členovia:

MGR. ANNA TRELOVÁ – TANKA

V prvej polovici 90-tych rokov sa podieľala na obnove skautingu vo Vranove nad Topľou. Viedla 1. oddiel skautiek. Bola členkou celoslovenskej Dievčenskej kmeňovej rady a dve volebné obdobia prvou zástupkyňou náčelníka Slovenského skautingu. V období 2002 – 2004 bola členkou oblastnej rady. Okrem toho bola inštruktorkou Slovenskej ústrednej lesnej školy a niekoľko rokov sa podieľala na realizácii Dievčenskej vodcovskej lesnej školy. Je nositeľkou vyznamenania Skautská láska a v roku 2012 jej bolo udelené najvyššie dievčenské vyznamenanie – Rad strieborného trojlístka. Je aktívnou skautskou činovníčkou do dnešnej doby.

ANNA ZABLOUDILOVÁ – ZANKA

V prvej polovici 90-tych rokov sa podieľala na obnove skautingu v Strážskom. Viedla oddiel skautiek. Aj ona bola členkou celoslovenskej Dievčenskej kmeňovej rady a inštruktorkou Slovenskej ústrednej lesnej školy. Je nositeľkou vyznamenania Skautská láska.

ERIKA KUĽHOVÁ

V roku 2001 sa podieľala na založení skautingu v obci Hudcovce. Viedla oddiel skautiek. Aj

v súčasnosti s manželom Cyrilom spolupracuje s Východoslovenskou oblastnou radou, napr. pri zabezpečení oblastných radcovských kurzov či iných podujatí v regióne Zemplína.

JOZEF KOZMON - MRAVČEK

V prvej polovici 90 – tých rokov sa podieľal na obnove skautingu v Humennom. Niekoľko rokov zastával funkciu vodcu skautského okresu, bol aj členom oblastnej rady. V roku 2002 v Humennom založil 120. zbor prof. Pavla Bileca, ktorý aj pár volebných období úspešne viedol.

MICHAL TRELO

V prvej polovici 90-tych rokov sa podieľal na obnove skautingu vo Vranove nad Topľou a zastával aj funkciu okresného vodcu. Bol spoluoorganizátorom letných skautských táborov. Dodnes je aktívnym podporovateľom skautingu vo Vranove nad Topľou.

CYRIL KUĽHA

V roku 2001 spolu s manželkou Erikou založil skauting v obci Hudcovce. Bol vodcom 84. zboru Mustang Hudcovce. Aj v súčasnosti s manželkou Erikou je podporovateľom skautingu v regióne. Aj vďaka ich pomoci bol v posledné dva roky oblastný radcovský kurz realizovaný na ich pozemku a je nápomocný pri organizovaní iných podujatí v regióne Zemplína.

Na výročnom oblastnom zhromaždení boli za členov Čestného oddielu menovaní ďalší zaslúžilí činovníci:

ČESTNÝ ODDIEL VÝCHODOSLOVENSKEJ OBLASTI

MARTA GREJTÁKOVÁ

V druhej polovici sa v Hermanovciach podielala na činnosti oddielu Skautov prof. Hlaváča, ktorí pracovali pri občianskom združení Rodina prof. Hlaváča. Keď v roku 2004 vznikol v rámci Slovenského skautingu 126. zbor prof. Hlaváča Hermanovce bola jeho prvou vodkyňou. Vyznamenaná Službou skautingu 1. stupňa.

DUŠAN DOLIAK

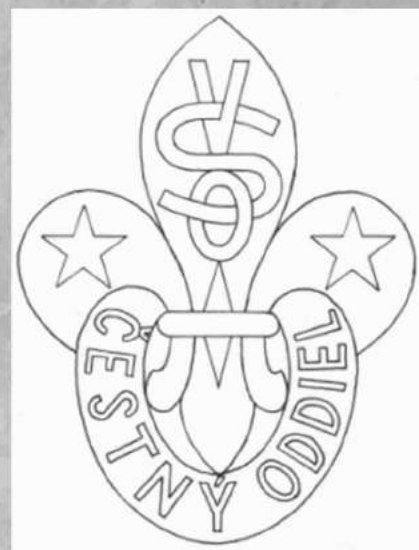
Aj on sa stal skautom po 2. svetovej vojne v Prešove. V roku 1968 sa zapojil do obnovy hnutia a v roku 1969 založil oddiel vlčat, ktorý viedol až do zániku skautingu v roku 1970. Po 17. novembri 1989 sa zapojil do obnovy skautingu, bol členom okresnej rady a v roku 1991 zvolený za vodcu II.

zboru Prešov. Nositeľ vyznamenaní Za vernosť 2. stupňa, Skautská láska a Služba skautingu 1. stupňa.

ING. MIROSLAV JÍZDNÝ

Skautom sa stal po 2. svetovej vojne na rodnej Morave. V päťdesiatych rokoch sa presťahoval do Košíc. V roku 1968 sa zapojil do obnovy skautingu a viedol 2. oddiel skautov. Podobne tomu bolo aj v roku 1990. Zastával rôzne činovnícke funkcie, niekoľko funkčných období zastával funkciu vodcu okresu. Je inštruktorom Slovenskej Slovenského skautingu. Podielal sa na vzniku Východoslovenskej oblasti a bol v prvé volebné obdobie aj jej členom. Je autorom niekoľkých publikácií, napr. aj Slovenskej skautskej symboliky. Je členom Historickkej komisie. Vyznamenaný medajlou za vernosť 2. stupňa a Služba skautingu 1. stupňa.

Členovia Čestného oddielu Východoslovenskej skautskej oblasti sú nositeľmi kovového odznaku, ktorý sa bude nosiť na klope ľavého vrečka skautskej rovnošaty. Je to jedinečný odznak v rámci Slovenského skautingu a bude udeľovaný iba členom nášho čestného oddielu. Jeho autorom je Ing. Miroslav Jízdny – Orim z Košíc.

Mufi

LEGENDA O DVOCH MUŽOCH

Existuje legenda, ktorá hovorí o dvoch mužoch. Ich výnimočnosť spočíva v ťažisku. Obaja majú ťažisko tesne nad zemou. V lýtkach. Ich lýtka sú nadpriemerne veľké a silné. Sú ako dva jadrové reaktory alebo ako dva piesty, ktoré neprestajne pumpujú. Najzaujímavejšie je, že jeden z nich žije v Austrálii a ten druhý, ten druhý muž, žije presne na druhej strane zemegule, u nás. Sú prepojení neznámou silou.

Ak sa jeden pohne doprava, ten druhý sa pohne doľava, ak jeden spí, spí aj ten druhý. Vždy v jednej osi. A takto udržiujú túto planétu vyváženú. Bez nich by sa prestala točiť, možno by na nás spadol mesiac alebo by sme odleteli do vesmíru. Bez nich by to proste nešlo. Túto náročnú úlohu so sebou nesú od narodenia. A raz, možno, tohto muža a jeho úlohu, nahradí jeho syn, uvidíme, zatiaľ je Norby malý...

Pixel

SKAUTI A VZNIK ČESKOSLOVENSKA

Prvá svetová vojna sa v roku 1918 chýli ku svojmu koncu. Nemecké cisárstvo a Rakúsko – Uhorská monarchia, ktoré ju vyvolali, čakala krutá porážka. Reálne zmýšľajúcim politikom bolo jasné, že po vojne sa bude meniť aj politická mapa Európy. Rozpad Habsburskej monarchie, nazývanej aj žiaľom národov, bol nevyhnutný. Porobené národy vyvíjali úsilie na vznik národných štátov.

V Čechách vznikol domáci odboj, ktorý sa sformoval do Národného výboru. Ale hlavnú zásluhu na vzniku národného štátu Čechov, Slovákov a Podkarpatských Rusínov malo diplomatické pôsobenie Tomáša G. Masaryka, Milana Rastislava Štefánika a Edvarda Beneša.

Československý národný výbor v Prahe dňa 28. októbra 1918 vyhlasuje Republiku Československú. Výkonnú moc nad novým štátnym územím preberá Národný výbor. Rakúsko – Uhorské orgány, ale svoju moc z rúk nepúšťajú ľahko a naďalej disponujú štátnym aparátom.

Dôležitú úlohu zohráva komunikácia a prenos informácií v rámci nových národných zložiek. Cisársko – kráľovskú poštu ovládajú ešte staré mocenské štruktúry, bolo ju nutné nahradiť spoľahlivým kuriérnym systémom. Práve tento problém vyriešili českí skauti.

V tomto čase bolo skautské hnutie v Čechách roztrieštené do niekoľkých skautských (junáckych) spolkov. Čo však bolo dôležité, skauting tu vznikol na českých národných základoch. Najsilnejšou organizáciou bol JUNÁK – český skaut založený Antonínom Benjamínom Svojsíkom. Okrem nich existovalo ešte silné junácke (skautské) združenie PSHLAVCI a ďalšie skautské združenia, napr. Děti svobody. Českí skauti nezávisle od spolku do ktorého patrili, podporovali vznik národného štátu. Na výzvu A. B. Svojsíka nastúpili do služby pre potreby Československého národného výboru. A práve oni boli poverení dôležitou úlohou, zabezpečením kuriérkej poštovej služby pre novovznikajúce československé štátne orgány.

Na poštových známkach sme zvyknutí, že na nich nájdeme názov štátu, či štátnej pošty. Československo bolo v tomto prípade raritou. Označenie Československá pošta, či len proste Československo sa objavilo až na neskorších emisiách. Prvé československé známky niesli označenie „Pošta českých skautů“. Znamky vyšli v nominálnych hodnotách 10 (modrá) a 20 korún (červená). V strede známky bol český lev a v dolnej časti nápis „ve službách národní vlády“.

Dnes sa nám to možno nezdá až tak dôležité, no pravdou je, že skauti pri vzniku nášho prvého spoločného štátu prispeli významnou mierou.

INDULONA 13

O DIVADLE, POÉZII A BRATOCH Z FSE

V piatok 4. 11. 2016 popoludní sme sa stretli na železničnej stanici... Ale niéééé. Jasné, že nie, veď išlo o celo-slovenskú akciu a každý prišiel z iného kúta iným dopravným prostriedkom. Dôležité bolo, že sme sa v ten večer všetci (vyše tridsiati) stretli niekde inde, konkrétne v ubytovni Viola vo Veľkej Lomnici na Indulone 13. A začali sme zostra.

Hneď po večeri sme privítali medzi sebou vzácneho hosťa – herca a recitátora Štefana Bučka. „On môže hovoriť hocičo, stačí mi ten jeho úžasný hlas,“ tak reagovali mnohí, ktorí počúvali jeho prvú prednáško-diskusiu o Danteho Božskej komédii. Bola nabitá zaujímavými informáciami o autorovi i o tomto unikátnom diele, o ktorom nám v škole nikdy nepovedali. A Števkó (tak si napísal na menovku) do svojho výkladu vložil aj seba. Hovoril nám o mnohých postavách z tejto básnickej skladby, niektoré vlastným telom zahral. Samozrejme, nevynechal ani ukážky z originálu i prekladov (pri niektorých celkom zábavne menil hlas, lebo najlepšie sa vraj cítujú zločinci z pekla) a perličky o tom, kto a ako tieto preklady robil.

Keďže naša akcia sa na 13. časti rozrástla o pekný počet nových indulončanov, museli nasledovať

zoznamovačky a po nich pokračoval voľný program večernou neviazanou diskusiou s pánom Bučkom až dooooo... asi jednej hodiny po polnoci.

A na druhé ráno pokračoval. Jeho druhý diskusný blok sa týkal poézie, práce divadelného herca, prezradil nám rôzne zákulisné zaujímavosti, predniesol (väčšinou spamäti) básne viacerých slovenských básnikov, ale aj svoje vlastné. Hovorili sme o úlohe šepkárov v divadle, o starostiach a radoostiach hercov a napríklad aj o tom, ako sa vysporadúvajú s tzv. „háklivými scénami“ – erotické pózy, nahota, vulgarizmy – nielen herci samotní, ale aj ich manželia a manželky.

Pred obedom sme privítali medzi sebou rovno štyroch nemenej vzácných hostí. Z Prešova dorazil pomocný gréckokatolícky biskup a člen FSE (Federácia skautov Európy) Milan Lach. Takmer súčasne s ním prišli z Bratislavy traja ďalší efezáci: Marek Šmid (prezident FSE na Slovensku) a jeho skautskí bratia a sestra Jozef, Adam a Janka. V prvom bloku predstavili svoju organizáciu a aj keď to takto povedané vyznieva trochu sucho, naozaj to stálo za to. Ich rozprávanie bolo také inšpiratívne a zaujímavé, že diskusia, ktorá sa roz

behla, by nemala koniec, keby ju nútene neprerušil obed.

Po ňom prišiel na rad opäť Štefan Bučko. Jeho témou bola hra od autora Karola Wojtyly s názvom Lúče otcovstva. Súhlasím, že lepšie by bolo vidieť ju naživo, než o nej len počúvať, ale tento bod programu sa nám, žiaľ, nepodarilo uskutočniť napriek veľkým snahám jej aktérov.

Pán Bučko sa potom už ponáhlal na vlak a 13. Indulona prišla o hosťa s veľmi príjemným hlasom. Na ľútosť však všetci rýchlo zabudli pri dvojhodinovom voľnom čase. Niektorí sa šli nadýchať jesenného tatranského vzduchu, no mnohí zostali v priestoroch ubytovne a pohrúžili sa do podnetných debát s bratmi efezákmi. Témy na rozhovor sa nemíňali, len akoby stále pribúdali nové. Mala som pocit hodnotnej výmeny skúseností s obojstranným záujmom.

Voľnú diskusiu sme museli prerušiť kvôli nadchádzajúcemu bloku Milana Lacha o katolíckej cirkvi a skautingu, resp. o katolíkoch v skautingu. Prvú časť svojho výstupu poňal typicky jezuitsky: aby pôsobil exaktne, prečítal nám preklad zaujímavého talianskeho textu Atiglia Grieca. Potom prešiel na voľné rozprávanie a napokon, ako sa dalo

INDULONA 13

očakávať, vznikla veľká diskusia, do ktorej sa zapájali všetci. O. Milan trpezlivo odpovedal na otázky, občas sa doslova rozohnil ako novodobý prorok a nebolo výroku, v ktorom by sa neukrývala veľká životná pravda. Na margo tejto diskusie nám jeden z prítomných skautov povedal: konečne sme odtabuizovali tému Boha v skautingu. Presne tak. Škoda, že po večeri sme sa s vladykom museli rozlúčiť.

Debát s vážnym obsahom už bolo v tomto dni dosť. Ale trochu sa zabaviť a podiskutovať v časovom strese na niekedy naozaj bizarné témy sa ukázalo ako skvelý nápad. Stalo sa tak pri súfazi o indulonské tričko, kde v dueloch bojovali proti sebe dvojice rečníkov. Zvífazili dvaja najlepší – Marek Šmid a Fialka, ktorí svojím populizmom presvedčili prítomných divákov o. i. aj o tom, že v stanoch sa v skautskom tábore musia používať prezuvky. Fialové tričká, vysmiati vífazi a skauti, ktorým od smiechu z ich prejavu doslova tiekli slzy, to bol záver tohto vydareného dňa.

Nedeľa bola podobne nabitá ako sobota. Po rannej omši a raňajkách sme v tomto upršanom ráne

pokračovali skvelou diskusiou s ďalším pozvaným hosťom – psychológom a spoluautorom knižky *Drakobijec moja cesta* Jurajom Hajkovským. Jeho blok bol zameraný predovšetkým na interpretáciu knihy a predstavenie výchovnej hry, ktorá sa k nej viaže. A keďže to celé súvisí s porázaním siedmich hlavných hriechov (dračích hláv) a s učením sa čnostiam, diskusia získala k tomu všetkému aj silný duchovný rozmer. Jurajove knižky a hry sa dali priamo na mieste rovno kúpiť a málokto nevyužil príležitosť, aby si ich nedal aj podpísať autorom.

Kým sa kupovalo a podpisovalo (to nemalo konca!), na scénu prišli opäť bratia efezáci, aby porozprávali a premietli niečo o tom, ako motivovať roverov a strážkyne (v našej terminológii roverky) k službe. Kto ešte vládval počúvať a zapájať sa do diskusie, mohol si odniesť ďalší balík podnetných nápadov do vlastnej roverskej duchovnej i vzdelávacej činnosti. Čas však je neúprosný. Obed sa priblížil, ani sme nevedeli ako a zrazu sme sa museli rozlúčiť.

Indulona 13 patrila jednoznačne medzi tie lepšie. Pričinili sa o to naši

hostia, ktorých výstupy boli nesmierne dôveryhodné; keď rozprávali, hovorili o sebe, o tom, čím žijú, na nič sa nehrali (okrem Števa Bučka, ktorý to má v popise práce) a azda všetci do bodky splňali ôsmy bod skautského zákona. Skrátka – bolo veselo. A k tomu sme otvorili dvere dokorán spolupráci s bratmi efezáckmi. Skvelý výstup z akcie.

Indulona je krém na ruky s vyše 60-ročnou tradíciou. A okrem toho aj intelektuálno-duchovná víkendová akcia určená pre starších skautov, ktorí majú záujem vzdelávať sa a ochotu diskutovať na určenej témy. Vymysleli ju členovia roverskej družiny Havrany zo 68. zboru Biele vrany a inšpirovali sa Letnou univerzitou - tú organizuje Kolégium Antona Neuwirtha. Hlavnými organizátormi Indulon sú Jana Vinterová a Ján Breza.

RADCOVSKÁ CESTA

Leto patrí vo všetkých zboroch v prvom rade táborom a potáborovým stretnutiam, expedíciám či výletom tam, kam sa cez rok ísť nestihlo. Ku koncu leta už pomaly začína patriť oblastný radcovský kurz, ktorý má momentálne tiež tak trochu táborovú formu. Práve preto sa nás v Hudcovciach stretlo viac než dvadsať (z toho 16 účastníkov) aby sme spolu strávili týždeň plný nových vedomostí, priateľstiev a zážitkov.

Ešte pred začiatkom letnej časti sme absolvovali „zoznamovací víkend“ vo Vydrníku, ktorý bol prioritne venovaný hrám a spoznávaní sa. Po minuloročnej skúsenosti s jednoduchou zoznamovačkou sme to tento rok natiahli na víkend, ktorý nám všetkým veľmi prospel a o to viac sme sa potom tešili na prázdninové dni.

Keď však prišiel začiatok kurzu, vonku bolo celkom chladno a upršané. Nevadí, hangár stál, stany nepremokali a terasa chaty bola plne k dispozícii. Prednášky teda mohli bežať

vonku alebo dnu, podľa nálady a teploty. Predsa len, keď je vám zima, ani mozgui sa nechce hýbať viac než je nutné.

Opäť najobľúbenejšou časťou bol bivak, pri ktorom sa decká spolu s niekoľkými inštruktormi prešli na Brekovský hrad, kde absolvovali prednášky spojené so skautskou praxou a prežitím v prírode.

Ako plynul čas, aj počasie sa mierne upokojilo a mohli sme sa presunúť von. Bolo teda ešte veselšie a my sme sa mohli vyžiť pri tvorbe vorvy, ktorá bola v blatistom teréne o to krajšia. Keďže naším domovom sa na týždeň stal ranč, kone boli neoddeliteľnou súčasťou a opäť sme sa na nich mohli aj povoziť. Jedinou cenou za celotýždenné útočisko bola pomoc pri zberaní zemiakov, ktorá nám vzhľadom na náš hojný počet nepadla zaťažko a zabezpečila nám zemiakovú hojnosť.

O dobré jedlo nebola núdza, ale na sedenie pod kuchynským okienkom mal odvahu len málok-

to. Bodaj by nie, keď každého odvážlivca postretol nečakaný kúpeľ :D

Ku koncu kurzu sa už úplne vyčasil, až sa nám nechcelo odísť. Všetky prednášky však boli úspešne odprednášané, všetky vedomosti odovzdané, všetky veci definitívne zabalené. Museli sme sa teda zbaliť a ísť domov, aby sme sa v októbri mohli opäť stretnúť na skúškach.

Skúšky sa už klasicky uskutočnili na Kannom, tentokrát v trochu neskorší októbrový termín. Tohtoroční budúci radcovia boli naozaj skvelí a skúšky zložili všetci, ktorí k nim pristúpili, čo nás veľmi potešilo. Myslím, že za celý organizačný tím môžeme prehlásiť, že nám bolo čou učiť toľko úžasných budúcich radcov. Ďakujeme!

Aktivity do klubovne

Aktivita 1

Potešte niekoho vo Vašom zbore či oddiele a vyrobte pre neho na družinovke vianočný darček. Materiál forma a všetko ostatné je už ba Vás. Určite niekomu spravíte krajší deň.

Aktivita 2

Družine ukážeme na nejaký krátky čas obrázky 10 liečivých rastlín aj s účinkami, ktoré si budú musieť zapamätať. Potom im ukážeme už len obrázky ku ktorým budú hovoriť zapamätané účinky.

Aktivita 3

Družina sa rozdelí na 2 tímy. Každý dostane slamku, pomocou ktorej vycucnú lentilky a budú ich musieť takto preniesť na vzdialenosť pár metrov z jednej misky do druhej. Ktorý tím premiestni všetky lentilky ako prvý, vyhráva.

TIP NA NETRADIČNÚ DRUŽINOVKU

VIANOČNÉ PEČENIE, VARENIE

CACAO

VYDAJTE SA AKO NÁČELNÍCI SO SVOJIM KMEŇOM DO HLBÍN PRALESA ODKRYŤ JEHO TAJOMSTVÁ A ZÍSKAŤ JEHO BOHATSTVÁ. JEDNÝM ZO VZÁCNÝCH ZDROJOV JE KAKAO, O KTORÉ JE NA MIESTNYCH TRŽNICIACH OBROVSKÝ ZÁUJEM. NEZABUDNITE VŠAK VYUŽÍVAŤ TIEŽ LOŽISKÁ ZLATA A ZÁSoby VODY. DOVEDIETE VÁŠ KMEŇ KU SLÁVE A BOHATSTVU?

Skautská prax

NŮŽ – PRIATEĽ SKAUTA

Každý indián, viking, samuraj, každý zálesák, vojak, záchranár, každý kuchár, remeselník, výtvarník by mal mať po ruke nôž. Aj každý skaut by ho mal mať po ruke. Pracujeme a pohybujeme sa v prostredí a situáciach, kde skôr či neskôr budeme potrebovať nôž. Nôž by mal byť to posledné, čoho sa vzdáme. Na našich výpravách sa môže stať všeličo. Môžeme prísť o stan, o spacák, o jedlo, či zápalky, ale nôž nám môže zachrániť život.

Človek od nepamäti používa nôž alebo jeho predchodcu. Dokiaľ ľudia nevedeli spracovať železo, používali nástroje a nože z pazúrika, prípadne z kostí alebo z mušlí. Objavením skvelých vlastností kovov, sa nôž a jemu podobné nástroje a zbrane stali neoddeliteľnou pomôckou človeka.

Dnes si každý skaut môže vybrať nôž podľa svojho gusta. Niektorí preferujú lovecký nôž s väčšou čepelou, niektorí zatvárací nožík s rôznymi funkciami. Každý nožík má svoje najvhodnejšie využitie. Ťažko budete rúbať stanový kolík otváracím nožom, ťažko budete vyrezávať drevenú lyžicu loveckým nožom.

Na bežné nosenie postačí zatvárací nožík, môžete s ním spokojne prerezať šnúru, lanko, postačuje na prípravu jednoduchých jedál, je to proste skvelý pomocník a je dobré mať ho stále po ruke. Pri zatváracích nožoch je ideálne, aby takýto nôž mal poistku proti samovoľnému zatvoreniu.

Na výpravu do lesa je vhodnejší lovecký nôž, so širšou čepelou. Zíde ako na prípravu jedla, tak aj k príprave núdzového prístrešku, dokážete si s ním naštiepať drevo na oheň, v krajnom prípade vám pomôže uloviť zviera. Existuje široká paleta špeciálnych nožov určených na konkrétne aktivity. Lezci napríklad používajú zatvárací nôž, ktorý sa ale dá otvoriť a následne aj zavrieť jednou rukou. Je to dôležité najmä ak sa jednou rukou lezec musí držať lana alebo skaly. A s nožom môže pracovať iba voľnou rukou.

Vodáci používajú nože s krytým ostrím, aby nedopatrením nedošlo k prepichnutiu gumového člna.

Rezbári majú svoje nože s krátkym ostrím a dlhšou rúčkou, prípadne rôzne zahnuté nože, takzvané lyžičkáre. Na rôzne táborevé práce sa oplatí mať po ruke obojručný nôž, najmä ak potrebujeme ošúpať od kôry tyče na tee pee. Pri výpravách do hustých porastov sa zíde mačeta. Rybári používajú nože so zúbkami na odstránenie šupín.

Ako už hovorí názov článku, nôž priateľ skauta, doprajme svojomu nožu tú najlepšiu starostlivosť. Otváracie nože by mali byť čisté, ale namastené. Nožom by sa nemalo pichať to zeme a ani do ohňa. Nôž a hlavne čepel by sme mali prenášať v puzdre, ideálne v pevnom koženom, aby nedošlo k poraneniu majiteľa, prípadne k poškodeniu noža. Puzdro môžeme nosiť upnuté na opasku, na batohu a podobne.

Pixel

Túlavá vibrama

-OBJAVOVANIE SLOVENSKA-

TRASA:	Trasa: Zlatá Baňa (590 m) - Pusté Pole (666 m) - Grimov laz (943 m) - Pod Šimonkou (963 m) - Šimonka (1 092 m) - Zlatá Baňa (590 m)
POHORIE:	Pohorie: Slanské vrchy
DĹŽKA TRASY:	Dĺžka trasy: 3:15 hod
NÁROČNOSŤ:	Náročnosť: ľahká až mierne náročná
MAPA:	Mapa: VKÚ Harmanec č. 116 Slanské vrchy - Veľká Domaša (www.mapy.hiking.sk)
PRÍSTUP:	Prístup: Autobusom z Prešova do Zlatej Bane - www.cp.sk

Po vystúpení z komfortu autobusu sme sa ocitli na konci Zlatej bane – Čierny les (tzv. Schwarzwald). Ďalej po asfaltovej ceste sa dostanete na Pusté pole za nejakých 20 minút, kde sa naskytá scenéria obrovských Zlatobanských lúk.

Od smerovníka (alebo všetkým známy oblbovák) končí asfaltová cesta a začína poľná určená pre traktory, tanky a ľudí. O kúsok ďalej sa naskytne srdcovúci pohľad na obrovské rúbaniská, polámané ťažené stromy a konáre. Je tam toho strašne veľa, dokonca je tým zapadaná turistická cesta, preto treba všetko prekračovať kým neprídete na začiatok lesa. V lese, ako to už býva zvykom, začína o čosi prudšie a ťažšie stúpanie,

avšak nič nezvládnuteľné. Popri ceste príjemne žblnkoce potôčik, a tak skvelú atmosféru lesa už nemá čo narúšať. Neskôr sa po ľavej strane nachádza pekne upravený prameň odkiaľ si môžete naberať vodu a zároveň máte zámienku na zastavenie (odporúčané sú tiež overené finty typu: viažem si šnúrky). Za prameňom sa cesta stáča a vyjdete na Grimovom laze, kde sa nachádza pár metrov ďalej menšia lúka a križovatka turistických ciest. O pár minút, čo by kameňom dohodil, po červeno-žltej trase dorazíte na rázcestník Pod Šimonkou. Odtiaľ, ďalej po žltej značke smerujúcej už na samotný vrchol, sa začína asi najstrmšie stúpanie z celej túry, ale ako som hovoril je to

pohodička. Za 20-25 minút sa dostanete na vrchol odkiaľ sa Vám naskytne takmer 360 stupňový pohľad na široké okolie. Vidno je Slanské vrchy s vrcholmi ako Oblík či masívna Čierna hora. Zo vzdialenejších pohorí je pri dobrej viditeľnosti možnosť zahliadnuť vrcholky Tatier či dokonca Slovenské Rudohorie. Na vrchole sa ešte okrem pekného výhľadu nachádza veľký kríž a svoj výšlap môžete spečatiť zapísaním sa do vrcholovej knihy.

ŠIMONKA

Na pobavenie

PRAVDA O MUŽOCH

Drevorubač stíal stromy pri rieke. Zrazu mu spadla sekera do vody. Začal nariekať a v tom sa zjavil Boh. "Prečo nariekaš?" opýtal sa ho. "Ach, Pane, spadla mi do rieky sekera. Bez nej sa nemôžem živiť." Boh vložil ruku do vody a vytiahol zlatú sekera. "Je to tvoja sekera?" opýtal sa. "Nie, nie je," odpovedal muž. Boh vytiahol z rieky striebornú sekera: "Je to ona?" "Nie," znala drevorubačova odpoveď. Boh opäť siahol do vody a teraz drevorubačovi ponúkol železnú sekera. "Áno, to je moja sekera," zaradoval sa drevorubač. Boha potešilo, že je tak čestný a poctivý, preto mu daroval všetky tri sekery.

Po čase sa muž prechádzal so svojou ženou na tom istom mieste. Náhoda to chcela, jeho žena sa pošmykla, spadla do vody a utopila sa. Drevorubač začal plakať. "Prečo plačeš?" zjavil sa nad riekou Boh. "Ó, Pane, moja žena spadla do rieky a utopila sa." Boh vošiel do rieky a keď sa vrátil, vedľa neho stála Jennifer Lopez. "Je to tvoja žena?" opýtal sa muž. "Áno, to je ona," odpovedal muž. "Klameš," rozhneval sa Boh, "to nie je ona!" Drevorubač padol na kolena a povedal: "Odpusť, Pane, ale musel som. Ak by som ti povedal nie, ponúkol by si mi Catherine Zeta-Jones. Ak by som odmietol i tú, vrátil by si sa s mojou ženou. Ja by som potom povedal áno a ty by si mi dal všetky tri. Som chudobný muž. Nedokázal by som sa postarať o tri ženy." Z toho plynie ponaučenie: Ak muž klame, má preto dobrý a čestný dôvod a robí to pre blaho druhých!

Pokiaľ je Internet Explorer dosť statočný na to, aby sa ňá opýtal, či ho chceš ako defaultný prehliadač, nehovor, že ty nedokážeš pozvať dievča na rande.

Viete, že prvá zmienka o internete bola už v biblii? Vtedy keď Matúš povedal "rozhod' sieť".

Pijem už desiate pivo, lebo som sa pohádal s manželkou. To je nepredstaviteľné koľko ma tá žena stojí.

Oco, kúp mi Galaxy Nopte 4.
- A čo čarovné slovo?
- Anča.
- A to je čo?
- To je meno tvojej milenky...
- Chceš biele, alebo čierne?

Riaditeľ väznice sa chváli návštevníkom:
- V tejto cele je pýcha nášho zariadenia. Keď sa k nám dostal prvýkrát za lúpežné prepadnutie, bol ešte negramotný a teraz je odsúdený za falšovanie úradného dokladu.

Na slovíčko

V DNEŠNOM ČÍSLE VÁM PRINÁŠAME ROZHOVOR S **DOMINIKOM JAKUBOM** - SKAUTOM, PRI KTOROM MÁ PRVÁ ASOCIÁCIA NAPADÁ „ŽLTÝ BICYKEL“. POCHÁDZA Z MALEBNÉHO PODTATRANSKÉHO MESTEČKA KEŽMAROK, MÔŽETE HO STRETNÚŤ NA AKCIÁCH, NA KTORÝCH SA IDE DO HĽBKY, ANGAŽUJE SA VO VEREJNOM DIANÍ A JE ZAKLADATELOM INICIATÍVY „VLK, KTORÝ NIKDY NESPÍ“.

1 KTO/ČO ŤA INŠPIROVAL/O K ZALOŽENIU OBČIANSKEJ INICIATÍVY ? BOLO TO SPONTÁNNE ALEBO SI MAL TÚTO VÍZIU UŽ DLHŠIE?

Po univerzite som mal nadšenie čosi v Kežmarku urobiť, zmeniť k lepšiemu podľa mojich predstáv. Vrazil som si, že kedy, keď nie teraz. Nemám žiadne záväzky, v Kežmarku mám zázemie, finančnú rezervu vďaka prospechovým štipendiám zo školy. Tak som sa do toho pustil. Pomohol mi Sokratov inštitút, na ktorom som ten rok študoval.

2 „VLK, KTORÝ NIKDY NESPÍ MÁ PODTITUL – BUĎME ZMENOU, KTORÚ CHCEME VIDIEŤ OKOLO SEBA. SKÚS NÁM PREDSTAVIŤ O AKÉ KONKRÉTNE ZMENY SA SNAŽÍTE?

Našou víziou je aktívna občianska spoločnosť. Všetko, čo robíme, sú len nástroje, cesta k tomu. Snažíme sa ľuďom ukázať cestu, ako môžu aj oni aktívne a pozitívne meniť svet okolo seba. Chceme dostať Kežmarok a Slovensko našou činnosťou z apatie a rezignácie. Minimálne preto, že ešte nejaký čas na tomto svete pobudneme a nech je ten svet lepší, nech to stojí zato, tak nesebecky.

3 S AKÝMI NAJVÄČŠÍMI PREKÁŽKAMI SA STRETÁVATE PRI VAŠICH PROJEKTOCH ? FUNGUJE NEJAKÁ FORMA SPOLUPRÁCE S MESTSKÝM ZASTUPITELSTVOM PRÍPADNE S PODNIKATEĽMI ?

Mesto Kežmarok nám umožnilo používať priestory, kde sme si vytvorili dielňu a organizačné zázemie za prevádzkové náklady a symbolické nájomné. Zvyšok sľubov zatiaľ nebolo naplnených. Najväčší problém je, že zatiaľ necítíme od nikiaľ silnú podporu, okrem verejnosti. Pomohlo by nám, keby sme boli vedení a podporení, či už mestom, podnikateľmi alebo nejakým mentorom. Zatiaľ to je tak, že sme skočili do vody a sledujú, čo sa stane. V regiónoch to je náročnejšie ako vo veľkých mestách alebo v Bratislave a jej okolí. Ale o to väčší zmysel má čosi tu robiť.

4 AKÝ JE OHLAS KEŽMARČANOV – VEREJNOSTI NA VAŠE PROJEKTY?

Napriek náročnej ceste so žltými bicyklami, pri ktorých nám trvalo dva roky, kým sme to spustili a aj teraz to nie je ideálne, má jar snáď bude lepšie, tak pozitívne. Teší ma zapojenie verejnosti do hromadných cyklo jazdách alebo ak sme chodili zbierať odpad do prírody, tak sa nechali inšpirovať a tiež šli a potom poslali fotky.

5 ZAHŔŇA VÁŠ TÍM AJ SKAUTOV? EXISTUJE NEJAKÁ SPOLUPRÁCA PRÍPADNE PODPORA AJ OD SKAUTOV Z KEŽMARKU PRÍPADNE INÝCH MIEST?

Keď tak rozmýšľam, tak v tíme som jediný skaut. Oslovil som skautov v Kežmarku, no spoločnú cestu sme zatiaľ nenašli. Skauti si fičia na svojom štandardom programe, družinovy, zborové výlety. Vodcovia aj radcovia sú vyťažení týmto. Spolupráci so skautmi sme otvorení, budeme radi ak by sa čosi spoločné podarilo.

6 CRITICAL MASS – HROMADNÁ CYKLO JAZDA V KEŽMARKU JE 2. NAJVÄČŠIA NA SLOVENSKU. KOľKO ÚČASTNÍKOV A V AKOM VEKOVOM ROZLOŽENÍ SA DO NEJ ZAPÁJA A ČO JE JEJ CIEĽOM CRITICAL MASS ?

Tu musím pochváliť Košice a Nitru, myslím, že aj Pezinok, kde sa im účasť na tomto pravidelnom podujatí výrazne zlepšila. Najväčšiu radosť na hromadných cyklo jazdách v Kežmarku mám z účasti rôznych sociálnych skupín a vekových kategórií. Či už mladí, rodičia s deťmi, dôchodcovia.

7 JE DNES NÁROČNÉ BYŤ OBČIANSKY AKTÍVNY? V ČOM ŤA TO OBOHATILO A ČO TI TO VZALO ?

Byť občiansky aktívny je aj účasť na voľbách. Alebo česťnosť a ochota spraviť čosi nezištné pre druhých. Aspoň podľa mňa. Skauti sú občiansky aktivisti svojím spôsobom. Robia veľa pre našu spoločnosť. Potešilo by ma, ak by vo väčšej miere pracovali na verejnosti a pre verejnosť. Podľa mňa by práca vo výchove mladých ľudí takto mala väčší dosah a výraznejší vplyv.

Počas dvoch rokov čo som verejne aktívny som sa veľmi veľa naučil, no má to aj tienisté stránky. Pustil som sa do toho na plný úväzok a teda bez príjmu. Teraz sa mi o to ľahšie hľadá práca, ale neľutujem. Čoho som získal je viac ako som obetoval.

8 AKÉ SÚ TVOJE OSOBNÉ VÝZVY A CIEĽE DO ĎALŠÍCH ROKOV?

Do päť rokov výrazne zvýšený podiel cyklo dopravy na celkovej doprave v mestách. O tridsať rokov... Neviem. Budem stále žiť, aspoň dúfam, ale keď si vezmem, ako vyzeral svet pred tridsiatimi rokmi, tak ktovie čo bude v budúcnosti. Zásadná reforma školstva je akútna. Zásadná. Kým to bude rovnaká štruktúra ako dnes, kedy to je frontálne vzdelávanie, matematika, prestávka, biológia, prestávka, nepomôže nám to pripraviť mladých do ich budúceho života. Takto vzdelávame pre svet, ktorý už bol. Prajem si, aby učiteľ bolo vážene povolanie.

9 AKÉ ÚSPECHY SA VÁM UŽ PODARILO DOSIAHNUŤ ? A AKÉ SÚ CIEĽE DO BUDÚCNOSTI?

Najviac som hrdý na tím ľudí, čo na našich projektoch robíme. Či už žlté bicykle alebo komunitná záhrada, včely v meste a ďalšie. Sú to úžasní ľudia, prekonávajú sami seba a veľa robia nezištné. Som za nich vďačný.

Šikovná vareška

Vianočné perníčky

Ingrediencie:

- 600 g hladkej múky
- 200g práškového cukru
- 150g masla
- 3 vajíčka
- 6 PL medu
- 1 ČL sóda bikarbóny
- 1 ČL mletej škorice
- 1 ČL perníkového korenia
- 2 PL kakaa

Maslo na vymastenie plechu a 1 vajíčko na potretie perníčkov. Na zdobenie môžeme použiť orechy, mandle, alebo sneh z bielkov.

Všetko spolu spracujeme (nezľaknite sa, keď sa Vám budú aj "uši" lepíť, to bude OK. Vyvaľkáme cesto na hrúbku 3 mm a môžeme vykrajovať perníčky. Poukladáme ich na vymastený plech a pečieme v rúre 4-5 minút pri teplote 200°C. Keď perníčky vyberieme z rúry, ešte horúce ich treba potrieť rozšľahaným vajíčkom. Budú pekne lesklé.

Po vychladnutí zdobíme vyšľahaným bielkom (bielok + cukor + pár kvapiek citrónu pre lesk).

Tieto perníčky sú hneď od začiatku mäkučké. Kakao urobí perníčky tmavšie a vynikne na nich zdobenie bielkom.

Kreatívny svet

VIANOCE ZA ROHOM

S Vianocami sa neoddeliteľne spájajú aj darčeky a ich rozbaľovanie baví asi každého. Preto netreba zanedbať ani ich balenie. Ak nemáte doma žiaden baliaci papier, môžete si vyrobiť svoj vlastný. Postačí vám obyčajný biely papier a zemiak, z ktorého si vyrežete akýkoľvek motív a môžete smelo pečiatkovať!

Ak ešte stále hľadáte inšpiráciu na zútulnenie svojho domova a na prípravu ho na vianočné sviatky, ponúkam Vám nápad na takýto originálny stromček. Budete potrebovať ozdobný papier vystrihnutý do trojuholníka, ktorý následne harmonikovo poskladáte a cez každé políčko v strede urobíte dierku a prevlečiete špilku. Následne ho nalepíte na podstavec a dodekorujete podľa fantázie.

Ako posledný nápad som si pripravila túto ozdobu na stromček, na ktorú potrebujete 5 špiliek. Tie si zlepiete na koncoch do tvaru hviezdy a prípadne ich premaľujete. Potom si pripravíte špagátik v ľubovoľnej farbe a obmotáte ho okolo, pokiaľ nedosiahnete požadovanú formu.

New!

Neprehliadnite!

- BETLEHEMSKÉ SVETLO 2016 -
11. DECEMBER 2016

-
- kostol vo Svite
 - odchod z PO o 7:00 (HM Tesco)
 - cena: 4€

-
- Užhorod
 - odchod z PO o 7:00 (HM Tesco)
 - cena: 4€
 - nutný cestovný pas!

Prihlasovanie do 6. decembra na
michal.novak8@gmail.com

IBAN: SK02 1100 0000 0029 2990 4868
SWIFT/BIC: TATRSKBX
Číslo účtu: 292 990 4868/1100

do správy napíšte číslo
zboru/oddielu a mesto.

TRIČKÁ

SO SKAUTSKOU POTLAČOU

Kompletnú ponuku tričiek
a iných potlačiteľných predmetov
nájdeš aj v našom e-shope

www.najpotlac.sk

Gratulujeme!

Erva & Ori

OBLASTNÍK VSO SRDEČNE GRATULUJE A PRAJE SKAUTSKÉMU PÁRU
NA ICH SPOLOČNEJ CESTE MANŽELSTVOM VEĽA LÁSKY, POKOJA,
TRPEZLIVOSTI PRI PLNENÍ MANŽELSKÝCH A RODINNÝCH VÝZIEV

VYDAL:
SLOVENSKÝ SKAUTING,
VÝCHODOSLOVENSKÁ OBLASTNÁ RADA

PREŠOV

PALI
YAN
DISKO
KOVI
NEZÁBUDKA

PREŠOV

PIXEL
MUFI
AKELA

KOŠICE

JUHÁSKA

HERMANOVCE

SIMI

NECHODÍ TI OBLASTNÍK?

MÁŠ NEJAKÉ PRIPOMIENKY?

OBLASTNIK.VSO@GMAIL.COM

CHCEŠ PRISPIEŤ SVOJÍM ČLÁNKOM?

Ďakujeme Vám za Vašu priazeň!

Váš tím
šéfredaktorov

